

Stevig roeren in diepe beerput

THEATER

RECENSIE • WJUNAND ZEILSTRA

'Who's afraid of Virginia Woolf' van Edward Albee door Theater Malpertuis. Spel: Marie-Louise Stheins, Peter De Graef, Paula Bangels en Patrick Vandersande. Regie: Dirk Tanghe. Gezien: 6/10, Schouwburg Leiden

Een inmiddels klassiek stuk, een intrigerende regisseur, de Theaterfestivalprijs-winnaar 1995 en een spannende actrice in de vrouwelijke hoofdrol: dat schept verwachtingen. 'Who's afraid of Virginia Woolf' met Marie-Louise Stheins als Martha in de regie van Dirk Tanghe moet gegarandeerd vuurwerk brengen. Dat is er inderdaad volop, mede dank zij Stheins' tegenspeler Peter De Graef als George.

Paula Bangels en Patrick Vandersande spelen het stel dat als

toeschouwer wordt vermalen in de gruwelijke spelletjes van Martha en George. Dit is niet meer 'de zoete oorlog van het minnen', zoals de dichter zegt, maar een diepe beerput waarin stevig wordt geroerd.

Ondanks alle gevloek en getier is de tekstbehandeling van Marie-Louise Stheins en Peter De Graef formidabel. Alle verbale geweld wordt door hen met uiterste timing, precisie en grote variatie over ons uitgestort. Er is geen ontkomen aan, want als toeschouwers dienen wij - zonder koffiepauze! - tot half twaalf te luisteren naar de denigrerende en pesterige spelletjes van dit echtpaar. Dat is beslist een krachttoer, maar het felle acteerwerk dwingt ons om dit alles te ondergaan.

Regisseur Dirk Tanghe staat bekend om zijn eigenzinnige

aanpak die reeds het nodige moois heeft opgeleverd. Kenmerkend voor zijn werkwijze is ook hier weer, dat hij zijn spelers alle tijd laat nemen.

In 'Who's afraid of Virginia Woolf' wordt veel gedronken. Tanghe vangt dat bijvoorbeeld in beelden. Op een tafel van enorme afmetingen staat een indrukwekkende hoeveelheid glazen en flessen met water. De hoofdrolspelers zijn vrijwel voortdurend bezig met het inschenken en drinken van water. Ook de woede-aanvallen en het uitdagende gesar worden grotendeels op de tafel uitgevochten.

Tanghe durft risico's te nemen. Dat zo veel nadruk hier in deze productie niet contraproductief uitwerkt, is te danken aan de bewonderenswaardige inzet van de spelers.